

سر دبیر: سیوان کریمی

انوامبر ۲۰۱۹ - آبان ۹۸

دوره نهم شماره چهارم

پیام کنگره نهم حزب کمونیست کارگری
ایران - حکمتیست به زندانیان سیاسی

۶

ملاحظات انتقادی بر بیانیه کارگری،

رفیق رحمان حسین زاده و رفیق رضا

۷

کمانگر

قرار

۸

تهاجم وحشیانه به کردستان

پیشنهادی برای تغییر اسم حزب حکمتیست

۹

پیامهای ارسالی به کنگره

۱۱

نامه شماره ۱ رئیس دفتر سیاسی

۱۶

پیش نویس آئین نامه کنگره نهم

حزب حکمتیست

۱- هیات رئیسه کنگره از طرف دبیر کمیته مرکزی و رئیس دفتر سیاسی، بر اساس توانائی در اداره جلسات، به کنگره معرفی خواهند شد. در هر اجلاس یک نفر از هیات رئیسه، ریاست کنگره را برعهده خواهد داشت.

۲- تمام تصمیمات با اکثریت نسبی آراء نمایندگان تصویب میشود.

۳- رای گیری در کنگره، بجز در انتخابات کمیته

در باره کنگره نهم حزب کمونیست کارگری -

حکمتیست

(گفتگو با رحمان حسین زاده)

تلویزیون پرتو: کنگره نهم حزب بزودی برگزار میشود. اولین بار نیست که حزب کنگره را علنی برگزار میکند، اما برای اطلاع بیشتر نسل جدید و مخاطبین علاقمند توضیح دهید، که چرا کنگره علنی برگزار میشود؟

۳

مرکزی، علنی است. شمارش دقیق آراء دررای گیربهای علنی درمواقعی که تفاوت رای های موافق ومخالف عیان است ضروری نیست. در صورت نزدیک بودن رای های مخالف و موافق، به تصمیم رئیس و یا با پیشنهاد ۲ نفر از نمایندگان آراء شمردن میشود. ۴- در طرح هرقطعنامه وقراروپیشنهادی، موافق ومخالف به تعدادمساوی صحبت میکنند. ارائه دهندگان هرقطعنامه مرکب(مبحث اصلی) یک نوبت درپایان بحث برای جمع بندی مبحث خواهندداشت. ارائه دهندگان قطعنامه های ساده وقرارها نوبت جمع بندی نخواهند داشت.

۵- درمباحث اصلی دوارائه دهنده ودومخالف ازقبل ازکنگره تعیین شده اند. مابقی سخنرانان درسالن نوبت میگیرند.

۶- از میان کسانی که نوبت گرفته اند، در صورتی که به هرکس کمتر از ۵ دقیقه وقت برسد، سخنرانان به تعداد لازم به قید قرعه تعیین میشوند.

۷- کفایت مذاکرات به پیشنهادهیات رئیسه ویا دونفرانمایندگان به رای گذاشته میشود.

۸- کنگره تنها به مباحث و پیشنهادهای میپردازد که از قبل بطور کتبی در اختیار کنگره قرار داده شده باشند و کنگره ورود آنها را به دستور تصویب کرده باشد. هیچ قرار و طرح قطعنامه جدیدی در کنگره دریافت نمیشود و به رای گذاشته نمیشود. (تصویب استثناء بر این قاعده تنها با رای نصف بعلاوه یک نمایندگان کنگره مجاز است)

۹- ترتیب جلسات

الف: شروع و اعلام رسمیت کنگره :

مارش انترناسیونال، سکوت به احترام جانباختگان راه آزادی وسوسیالیسم

پخش کلیپ تهیه شده از اعتراضات

سخنرانی افتتاحیه

تصویب اعتبارنامه نمایندگان

تصویب آئین نامه کنگره

ب- بررسی و تصویب دستورهای کنگره (گزارش - اسناد رسیده کتبی، بیانیه، قطعنامه، قرار- انتخابات)

معرفی هیئت رئیسه دایم. و شروع به کار آنها، پایان کار هیات رئیسه موقت

پیامها- از سازمانها و احزاب به ترتیب الفبا

ورود به دستورهای کنگره

۱۲- گزارشات به رای گذاشته نمیشود. وقت موجود میان سخنرانان تقسیم میشود. پس از اظهار نظر سخنرانان مختلف، یک نوبت کوتاه نهایی برای توضیح بیشتر در مورد جوانب مورد بحث گزارشات به ارائه کنندگان آنها داده میشود.

۱۳- در پایان هر اجلاس (صبح یا عصر) نیم ساعت برای اظهار نظر میهمانان و ناظرین وقت داده میشود.

***

مزد برابر برای زنان و مردان در ازاء کار مشابیه!

در باره کنگره نهم حزب کمونیست کارگری – حکمتیست

رحمان حسین زاده: در یک شرایط نرمال و در جامعه ای نسبتاً باز که درجه معینی از آزادیهای سیاسی رسمیت داشته باشد، برگزاری مخفیانه کنگره و اجتماعات احزاب سیاسی باید جای سؤال باشد، نه علنی برگزار کردن آن. متأسفانه استبداد و سرکوب و اختناق در بسیاری کشورها و مشخصاً در ایران چه در دوره سلطنت و چه در دوره جمهوری اسلامی فرصت فعالیت علنی را از احزاب اپوزیسیون مخالف حاکمیت و به ویژه سازمانها و احزاب کمونیست و کارگری و رادیکال گرفته است. برای سالها و دهه های متمادی کارگران و کمونیستها به طرف فعالیت در قالبهای مخفی و بسته و محدود رانده شده اند. به این ترتیب دسترسی جامعه در ابعاد ماکرو را به احزاب کمونیستی به شدت محدود کرده اند. از سوق یافتن حزب کمونیستی در مسیر تبدیل شدن به یک حزب سیاسی جلوگیری کرده اند. بورژوازی و دولتهای بورژوازی برای ایجاد چنین موقعیت به شدت محدود کننده علیه تحزب کمونیستی در ابعاد میلیاردری پول خرج کرده اند، کل دم و دستگاه سرکوب و شکنجه و زندان و اعدام و پلیس مخفی را به همین منظور ایجاد کرده اند. این شرایط سخت و تحمیلی و راندن کمونیستها به اختفاء و انزوا و سبک کار متناسب با آن متأسفانه هنوز به عنوان داده های مفروض و قبول شده فعالیت انقلابی □ از جانب بخشی از نیروهای چپ مورد قبول است و بعضی ها از این سر به برگزاری کنگره علنی ما کمونیستهای کارگری و حزب حکمتیست ایراد میگیرند. کمونیسم کارگری با پیشنهاد و ابتکار منصور حکمت از سال ۲۰۰۰ میلادی و با برگزاری کنگره سوم حزب کمونیست کارگری ایران، سنت برگزاری علنی کنگره هایمان را پایه گذاشت. همانوقت تاکید شد □ این یک قدم دیگر به جلو در مسیر تبدیل کمونیسم از یک حرکت مکتبی و فرقه ای و شبه مذهبی، به یک حزب سیاسی است. یک حزب سیاسی بزرگ و در دسترس مردم. □

از آن مقطع تاکنون حزب ما با برگزاری کنگره های علنی دستاوردهای مثبت جدی داشته است. به عنوان حزب باز و معتبر و دخالتگر موقعیت خود را در جنبش کارگری و کمونیستی ایران محکم کرده است. این نکات و جنبه های مثبت بسیار بیشتری دلایل برگزاری علنی کنگره از جانب حزب ما است.

تلویزیون پرتو: در کنگره های قبل، از همه احزاب اپوزیسیون راست و چپ صرفنظر از دوری و نزدیکی سیاسی برای شرکت در کنگره دعوت به عمل میاوردید. آیا این بار چنین کرده اید؟

رحمان حسین زاده: در اوضاع مشخص سیاسی امسال ایران و در رابطه با کنگره نهم تغییری را در این سیاست ایجاد کردیم. این بار از احزاب و نیروهای اپوزیسیون راست ایران دعوت نشده است. دلیل مشخص ما اینست در شرایط عروج جنبش سرنگونی و صف آرای نیروهای راست و چپ با طرحها و آترناتیوهای متفاوت و حتی متقابل، حزب ما بر قطبی شدن صف بندی راست و چپ در بطن تحولات سیاسی سرنوشت ساز ایران، بی اما و اگر پافشاری میکند. براین اساس و در

در باره کنگره نهم حزب کمونیست کارگری – حکمتیست

راستای تعقیب همین سیاست نخواستیم با دعوت از احزاب راست، بر پافشاری ما بر قطبی شدن سیاست بین راست و چپ لطمه ای وارد شود. همین جا تاکید کنم در کنگره های قبلی هم که احزاب راست دعوت بودند، سیاستهای متمایز کمونیستی ما چنان برجسته بود، که در همان صحن کنگره تفاوتها به وضوح خود را نشان میداد. در هر حال تحولات سیاسی جامعه ایران و صف بندی راست و چپ در بطن جنبش سرنگونی و توده ای بسیار حادثتر از گذشته است. جریانات راست با انواع طرحها و تلاش برای سرهم بندی کردن آلترناتیوها، بیش از پیش موانع متعدد پیش پای جنبش کارگری و حرکت توده ای برای سرنگونی انقلابی ایجاد کرده و میکنند. در این شرایط دعوت از احزاب اپوزیسیون راست را مناسب ندیدیم.

تلویزیون پرتو: دستور کار کنگره چیست؟

رحمان حسین زاده: کنگره ها معمولا بعضی آجندای مختص به خود مثل افتتاحیه، بررسی اعتبار نامه نمایندگان و رسمیت کنگره و تصویب آیین نامه کنگره را دارند. اما علاوه بر اینها در دو سطح دیگر دستور کار داریم. دستورهای روتین و دستورهای غیر روتین. بگذارید از دستورهای غیر روتین شروع کنم، چون قطب نمای سیاسی هر کنگره ای را دستورهای غیر روتین تعیین میکنند. این دستورها در پاسخ به نیازهای اصلی جدال سیاسی طبقاتی جنبش و حزب ما در مقطع مشخص برگزاری کنگره ضرورت پیدا کرده اند. بر این اساس تاکنون هفت سند به منظور اینکه در کنگره در دستور قرار بگیرند، پیشنهاد شده اند، که عبارتند از ۱- بیانیه در باره اوضاع جهان ۲- قطعنامه در باره اوضاع سیاسی ایران ۳- بیانیه در مورد جنبش کارگری ۴- بیانیه علیه آپارتاید جنسی نقش جنبش آزادی زن در سرنگونی جمهوری اسلامی ۵- بیانیه تقابل با جریانات راست و بورژوازی ۶- بیانیه علیه تخریب محیط زیست ۷- قرار در مورد محکومیت بند و بست احزاب ناسیونالیست با جمهوری اسلامی. اینها اسنادی هستند که برای تصویب به کنگره ارائه شده اند. دستورهای روتین عبارتند از گزارش، قرار و قطعنامه ها و انتخاب کمیته مرکزی. در مورد دستورهای پیشنهادی خود کنگره تصمیم میگیرد وارد دستور بشوند یا نه! به علاوه از قبل به همه نمایندگان اطلاع دادیم تا شنبه شانزدهم نوامبر (یک هفته قبل از کنگره) منتظر دریافت قرارها و پیشنهادات آنها هستیم.

تلویزیون پرتو: توقع و انتظار شما از کنگره نهم حزب چیست؟

رحمان حسین زاده: فرصت کوتاه یک هفته ای تا برگزاری کنگره باقی است. ترجیح اینست کل توقع و انتظاری که از کنگره ما داریم در صحن کنگره و مستقیما با نمایندگان و مهمانان و همه انسانهای علاقمندی که آن وقت کنگره ما را تعقیب خواهند کرد، مطرح کنم. اینجا همین واقعیت را تاکید میکنم که کنگره نهم حزب در مقطعی سرنوشت ساز در تاریخ سیاسی و مبارزاتی جامعه ایران برگزار میشود. تردیدی نیست، جمهوری اسلامی به پایان عمرش نزدیک شده، اکنون صورت مساله محوری چگونگی سرنگون کردن و برچیدن این نظم هار کاپیتالیستی و مهمتر شکل دادن به آینده و نظام

در باره کنگره نهم حزب کمونیست کارگری – حکمتیست

سیاسی بعد از جمهوری اسلامی است. رسالتی که اکنون در مقابل جنبش طبقه کارگر و رهبران کمونیست آن و کمونیسم کارگری و مشخصا حزب حکمتیست قرار دارد، اینست که ظرفیت و توانایی به پیروزی رساندن این جدال تعیین کننده بر سر قدرت سیاسی را ترسیم و تامین کنند. توقعم از کنگره نهم اینست گامهای پایه ای و محکمی را در پاسخ به این نیاز زمانه ما بردارد. با این نگاه اجازه بدهید ادامه بحث را به سالن کنگره در هفته آینده موکول کنیم. *

۱۵ نوامبر ۲۰۱۹

ملاحظات انتقادی بر بیانیه کارگری، رفیق رحمان حسین زاده و رفیق رضا کمانگر

این ارقام عدی در فصل تعیین حداقل دستمزد، پاسیو و از مبارزه سیاسی کارگری برای تعیین حداقل دستمزد خود دور کرده است.

امروز بر اساس آمار خود رژیم خط فقر به زیر ۸ میلیون رسیده است. این یعنی حتی تصویر و دیدگاه مدافعان اعداد انتخابی برای تعیین حداقل دستمزد هم نتوانست درست باشد، این آمار نشان می دهد که اعداد انتخابی از طرف فعالین کارگری نه تنها نتوانست یک انتخاب درست از تعیین حداقل دستمزد باشد، بلکه کارگر در فشار اقتصادی بیشتر روبرو شده است و از طرفی دیگر کارگر سر تعیین حداقل دستمزد در بن بست چه باید کرد قرارداده و دچار پاسیو مبارزاتی در فصل تعیین حداقل دستمزد کرده است.

راهکار درست برای دستیابی به تعیین حداقل دستمزد مکفی برای یک خانواده کارگری تنها از طریق نمایندگان مستقیم و منتخب کارگران که در مجامع عمومی کارگری انتخاب می شوند، تعیین و اعلام شود. نرخ تورمهای اعلامی توسط دولت اعتباری ندارد. نمی تواند معیاری برای تعیین حداقل دستمزد باشد، تامین زندگی شایسته و مکفی برای یک خانواده کارگری در اوضاع امروز معیار واقعی تعیین نرخ حداقل دستمزد باشد.

- همچنین در تامین ملزومات جنبش کارگری لازم است. شوراهای اسلامی کار که در مراکز کارگری همیشه در تقابل تند هستند با مبارزات رادیکال کارگری، باید در سطح وسیع تلاش کرد برای کوتاه کردن دست شوراهای اسلامی از دخالت در اعتراضات کارگری، مقابله با هرگونه ادعای شوراهای اسلامی و خانه کارگر در نمایندگی کردن کارگران در سطح محلی و سراسری.

محسن حسینی

۱۰ نوامبر ۲۰۱۹

نه به حجاب، نه به آپارتاید جنسی!

پیام کنگره نهم حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست به زندانیان سیاسی

کنگره نهم حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست به تمام زندانیان سیاسی در سیاهچال های جمهوری اسلامی صمیمانه درود می فرستد. رژیم اسلامی چهل سال است که با توسل به ارعاب، اسارت، کشتار و سرکوب هر نوع تلاش و صدایی برای تغییر، آزادی، برابری و رفاه به حیات ننگین خود ادامه داده است. این رژیم با سرکوب انقلاب توده ای ۱۳۵۷ بر قدرت نشست و یکی از خونین ترین رویدادهای تاریخی قرن بیستم را تحت نام انقلاب سازمان داد. دهها هزار انسان در زندان ها به وحشیانه ترین شیوه شکنجه و هزاران نفر به دار آویخته شدند. این رژیم بدون سرکوب و شکنجه و کشتار حتی یک روز قادر به تداوم حیات کثیف خود نیست.

از خیزش توده ای دیمه ۹۶ و بدنبال عروج جنبش کارگری رژیم اسلامی کوشیده است که صدای مردم به جان آمده را با سرکوب خشن خاموش کند. جمهوری اسلامی در پس این اعتراضات وسیع و رادیکال سرنگونی قریب الوقوع خویش را می بیند و لذا با تمام قوا می کوشد که با به اسارت گرفتن فعالین کارگری، زنان معترض به حجاب اسلامی و آپارتاید جنسی، دانشجویان، معلمین، بازنشستگان، و جوانانی که برای یک دنیای بهتر، برای آزادی، خلاصی فرهنگی، علیه ارتجاع، خفقان، اختناق، خرافه و فساد به اعتراض بلند شده اند، مرگش را به تعویق بیندازد.

اما اکنون این تمهیدات نه از قدرت بلامنازع، که از ذلت و هراس آن سخن می گوید. دستگیر می کند و بدنبال اعتراضات وسیع و متحد مردم بالاجبار عقب می نشیند و با تعیین ارقام نجومی تحت نام مسخره و وثیقه آنها را آزاد می کند. این ذلت و هراس رژیم به ما نشان می دهد که باید برای آزادی کلیه زندانیان سیاسی با اتحاد و همبستگی و صفوف فشرده بمیدان بیاییم. این رژیم تنها و تنها صدای زور را می شنود.

زندانیان سیاسی اسرای ما هستند و اجازه نخواهیم داد که این نظام جنایت و سرکوب بیش از این با زندگی آنها بازی کند. حزب کمونیست کارگری - حکمتیست با تمام قوا برای آزادی تمام زندانیان سیاسی تلاش می کند و مردم آزادیخواه، برابری طلب و منزجر از جمهوری اسلامی را به هر چه فشرده تر کردن صفوف خود و مبارزه متحد و یکپارچه برای آزادی زندانیان سیاسی فرا می خواند.

دست تک تک شما عزیزان را می فشاریم و در این کنگره یاد عزیزتان را گرمی می داریم. حتی یک آن فراموش نخواهیم کرد که در این جدال سرنوشت ساز هم سرنوشتیم.

مرگ بر جمهوری اسلامی!

آزادی، برابری، رفاه!

زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

۲۳ نوامبر ۲۰۱۹

کنگره نهم حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

آزادی کامل و بی قید و شرط شکل کارگران!

ملاحظات انتقادی بر بیان کارگری، رفیق رحمان حسین زاده و رفیق رضا کمانگر

ملاحظات لازم بر بیانیه به این شرح است.

- سرتیتر بیانیه

- تعیین حداقل دستمزد

- برخورد به شورای اسلامی کار در مبارزات کارگری

بیانیه با این تیتراژهایی جامعه ایران در گرو عروج آلترناتیو کارگری است □ شروع می شود .

این سوال به وجود می آید کدام آلترناتیو! با توجه به سوابق تاریخی در جنبش کارگری ایران این واقعیت روشن است . همیشه گرایشات مختلف در درون طبقه کارگر وجود داشته است و در بیشترین موارد در تقابل با مبارزات سیاسی و رادیکال جنبش کارگری قد علم کرده اند . نفس اینکه شما بیاید تنها از ' کلمه آلترناتیو کارگری ' استفاده کنید تصویری اینچنین می دهد که طبقه کارگر با یک متد و یک خط سیاسی در حال فعالیت است که این یک تصویر □ همه باهمی □ در درون طبقه کارگر می دهد. کارگر و جنبش رادیکال سوسیالیستی طبقه کارگر را دچار شبه مبارزاتی می کند. لذا لازم است پیشنهاد کنندگان بیانیه برای درک واقعی و روشن از جنبش کارگری و گرایشات درون طبقه کارگر تدقیق بیشتر و فکوس ریشه ای تر داشته باشند . چون این (تیتراژ بیانیه) یک تصویر عام ، یک خط و یک دست گرایش سیاسی از طبقه کارگر ایران می دهد. با این دیدگاه و تصویر یک بنی و یک گرایش سیاسی در طبقه کارگر ایران نمی توانید به سراغ مبرمیت‌های پیش روی جنبش کارگری رفت.

- تعیین حداقل دستمزد :

مسئله دستمزد ، مسئله اقتصادی و معیشتی کارگر جزء لاینفک زندگی طبقه کارگر است که هر روز با آن دست پنجه نرم می کند. تعیین حداقل دستمزد و مبارزه برای آن یکی از مطالبات حیاتی در زندگی روزانه طبقه کارگر ایران است. در اواخر هر سال نمایندگان سرمایه متشکل از شورای عالی کار ، نمایندگان کارفرما و شورای اسلامی کار به پای تعیین حداقل دستمزد می روند. براساس آمار گذشته همیشه چندین بار زیر خط فقر به عنوان حداقل دستمزد کارگران رقم می زند که این شروع و پایه اساسی استثمار بیشتر طبقه کارگر در ایران است.

از طرفی دیگر بخشی از فعالین کارگری بدون برنامه درست از تورم و شرایط فلج اقتصادی در معطل تعیین حداقل دستمزد به نوعی دیگر وارد می شوند . حداقل در یکی دو سال گذشته فعالین کارگری را به پای ارقام و اعداد درآوردی برده است ، و حتی احزاب اپوزیسیون چپ و کمونیست هم به حمایت این نوع متد رفتند . که نتیجه واقعی آن نشان داد این ارقام نه تنها جواب گوی درست حداقل دستمزد نیست بلکه در بیشترین موارد کارگر و طبقه کار را به امید

قرار

تهاجم وحشیانه به کردستان

سوریه برآیند دو روی بورژوازی هار روسیه و ایران و رژیم سوریه از یک سوی و تباری بین آمریکا و رژیم جنایتکار ترکیه از سوی دیگر است، اوج وقاحت و سمبل وارونگی دنیای است که ارزشهای انسانی در آن پایمال گشته است، اما این تهاجم از همان ساعات اولیه در مقابل موج نفرت و بیزاری میلیونها نفر در بخشهای مهمی از جهان قرار گرفت. از همان ابتدای این تعرض ضد انسانی علیه مال و جان انسانهای بیگناه، شهرها و پایتختهای بسیاری از کشورها را به عرصه اعتراض علیه این تعرض جنایتکارانه و همچنین علیه رباکاری دولت‌های منطقه و اروپایی و آمریکا بدل نمود.

در ایران نیز ابراز انزجار و نفرت انسانهای آزادی خواه همچنان به قوت خود باقیست، اما در این میان شاهد بروز المانهایی از برتری طلبی قومی و جنگ نژادی و ابراز حرکت‌های ناسیونالیستی پرنرنگی در بطن این اعتراضات می باشیم.

تقابل ایجاد شده میان کرد و ترک که نمود آن را میتوان در شعارهایی که در استادیوم‌های ورزشی ابراز شده و یا شعارهاییکه در تجمعات و راهپیمایی‌ها با محتوای ناسیونالیستی سر داده میشود، زنگ هشدار است از توطئه‌ای شوم و کثیف که جمهوری اسلامی در این شرایط برای فرار از مشکلات لاینحلش به آن دست زده است. آزادیخواهان و کمونیستها و فعالین کارگری باید با هوشیاری و درایت در هر صحنه‌ای زمینه را بر ابراز این نوع خودنمایی‌ها و انحرافات ببندند و به مثابه طبقه پیشرو و آگاه جامعه عمل نمایند.

پیشنهاد میگردد که کنگره ضمن روشن تر نمودن این خط در اعتراضات و دعوت از پیشروان و رهبران کارگری در این راستا بر این نکته صحنه بگذارد که اعتراض و انزجار از اقدام رژیم ترکیه در کردستان سوریه هیچ ربطی به ناسیونالیسم کرد یا هر نوع هویت طلبی ندارد بلکه یک حس و درک انسانی است که در نهایت نیل بسوی دنیایی بهتر دارد.

پیشنهاد دهنده: وریا روشنفکر

پیشنهادی برای تغییر اسم حزب حکمتیست

با سلام و درودهای انقلابی

از انجایی که حزب کمونیست قطعاً پیرو متد و افق رهبرانی است که در طول تاریخ به نحو احسن سیاست و سازماندهی کرده اند و برگ هایی از تاریخ را به نام خود کرده اند شکی نیست مانند مارکس، لنین، تروتسکی، و دیگر رهبران انقلابی مانند رفیق منصور حکمت، اما این متد و خط مارکسیستی آن اشخاص بوده که پرچم دار یک مبارزه کمونیستی بوده نه صرفاً اتکا به اسم شخص یا اشخاص، همانطور که چیزی که ما کمونیست ها را از دیگر ایدولوژی ها و خط مشی و فکری ها جدا میکند تابو شکنی و مخالف و نقد ارتجاع و حتی شخص پرستی و افکار عقب افتاده ای است که دیگران را به سنت و شریعت های خاص و عام ربط میدهد و همگان را به آن متدد و آن خط مشی شخصی دعوت میکند، هرچند که کمونیزم خود یک ایدولوژی جوان و علم رهایی بوده که از مارکس سرچشمه گرفته اما کسی اسم حزبی را مارکسیست نمیگزارند و در عوض میگویند کمونیست هستیم،

حزب ما (حزب حکمتیست) همیشه پیشرو و پرچمدار آزادی و برابری بوده ایم و چیز دیگری که مانند یک کمونیست که در اصل انترناسیونال بودن ما بوده را به عموم و مخاطبان شناسانده این بوده که در خصوص تمامی ناحقی های هر نقطه از این جهان ما نظر داشته ایم و راه نشان داده ایم و این جای افتخار است که در حد و توان خود همیشه حرفی در خور طبقه کارگر و منافع طبقاتی زده و کم و بیش سرها را به خط مشی این حزب چرخانده ایم، این جای تقدیر و احسنت به تک به تک رفقای حزبی دارد که در این دور خوب درخشیدند،

این به دان معنا نیست که یک مهر صد آفرین برای تمام و کمال کارهایمان بزنیم، ما میبایست در این دوره کاری میکردیم که پتانسیل های جامعه و قشر جوان را به دنبال خود میکشاندیم

اما با این مقدمه من میخواستم اشاره ای به اسم حزب حکمتیست بکنم، جدا از اینکه در روند مبارزه حزبی و کمونیستی شکی در انقلابی بودن این حزب نیست اما همانطور که اشاره کردم حزب کمونیست باید اولاً در اولین فرصت اسم انقلابیش، همگان را وادارد که این حزب حزب طبقه کارگر بوده و از منافع اردوی کار و زندگی بهتر حرف میزند و دفاع می کند و دوم انترناسیونال بودن به این معنا که خود را به یک چهار چوب مرزی متصل نکند همانند احزابی که پسوند های ایران را به خود می چسبانند، درست است که در حد توان شاید نتوانسته ایم در قالب ایران هم سنگ تمام بگذاریم اما همیشه جلب توجه کرده ایم و خوشبختانه ادبیات ما نمایان است و این باید از چننه حزبی بیرون بیاید که اگر هر جا اسمش آمد بیانگر یک کمونیزم واقعی باشد، اما متأسفانه به هر دلیلی که در قبل به این نتیجه رسیده اند و اسم حزب را با مخفف حکمتیست نهاده اند جای بسیاری شک و شبهه برای مخاطبانی که اول بار است با این حزب آشنا میشوند به جای میگذارد

در نتیجه من به شخصه فکر می کنم که اگر امکان این را ایجاد کنیم که در خصوص اسم حزب نیز تجدیدنظر و ملاحظه وار

زنده باد سوسیالیسم!

نگاهی بیندازیم بد نیست و چه بسا که با اتخاذ یک اسم رادیکال بشود بهتر و بیشتر راه را برای افق مان فراهم بکنیم، جزب کنیم و سازمان دهیم

من دو پیشنهاد برای تغییر دارم

اول حزب کمونیزم

دوم حزب کارگران

بدونه هیچ پسوند منطقه ای

امیدوارم رفقا با این پیشنهاد موافقت کنند و در کنگره آنرا مورد بررسی قرار بدهند

ممد عذیری ۷ نوامبر ۲۰۱۹

کنگره نهم حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیت

۲ و ۳ آذر ۱۳۹۸

The 9th congress of Worker-communist Party of Iran – Hekmatist

23&24 November 2019

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

با درود فراوان خدمت شما!

آرمان صنعتگر

رفقای گرامی

رهایی کارگران باید به دست خود طبقه کارگر صورت بگیرد. این توده های تحت ستم و استثمار هستند که باید خود را آزاد کنند. فقط از طریق مبارزه توده ای، جمعی و خودآگاهی کارگران است که سرنگونی نظم موجود و بنیان گذاشتن جامعه [مطلوب] امکان پذیر خواهد بود.

سرمایه داری بدون مبارزه هیچ چیز را نمیدهد. امروزه وضعیت در داخل کشور بنا به خواست، اهداف و سیاست سرمایه داری در بدترین وضعیت قرار گرفته است. در این میان طبقه کارگر با مشکلاتی که حامیان و مدافعان سرمایه از جمله اخراج سازپها و خصوصی سازی، عدم پرداخت معوقات مزدی چندین ماهه و در کل خالی شدن سفره طبقه کارگر در برابر مفتخورهای سرمایه داری قرار داده است. اعتصابات گسترده هفت تپه، هپکو، آذرآب، گروه ملی فولاد و... نشان از این آگاهی دارد که طبقه کارگر در برابر این هجمه از ظلم و ستم و نابرابری آشکار و پنهان به یک مبارزه حتی تن به تن رسیده است. بازداشت گسترده کارگران و چهره های سرشناس کارگری ناشی از ناتوانی حاکمیت در برابر خواست و مطالبات جنبش کارگری در ایران است. تنها راه نجات از این همه فقر و شکاف طبقاتی متشکل شدن و مشارکت همگانی طبقه کارگر در برابر سرمایه داری است. حکومت سرمایه با ابزار سرکوب، دستگیری، حبس های طولانی مدت و... نمی تواند عزم طبقه کارگر را برای اهداف و خواست مطالباتی خود عقب ببرد و به همین زودی طبقه کارگر خیابانها را به تسخیر خود در خواهد آورد. این تسخیر نیاز به پشتیبانی یک حزب سیاسی کمونیستی طبقه کارگر دارد که با بدنه جنبش کارگری در ایران وصل باشد.

و اما! حزب کمونیستی باید یک حزب کارگری باشد نه در تئوری بلکه در عمل حزب کمونیست غیر کارگری در بهترین حالت پدیده ای است گذرا. یک حزب کمونیستی به اعتبار این که تئوری انقلاب کارگری را در دست دارد تا در جهت منافع طبقه کارگر مبارزه کند، باید با بدنه و فعالیت کارگران در داخل هماهنگ و همسو باشد و نیاز به عضویت کارگران کارخانه ها در آن حزب ضروری است. اگر حزب واقعی هم در عمل و هم در تئوری در راستای اهداف و خواست طبقه کارگر پیکار کند، آن حزب به طور واقعی در میان کارگران و با طبقه کارگر در داخل وصل شده است. حزب ابزار قدرت و پرچمدار طبقه کارگر است. طبقه کارگر یک توده بی شکل مرکب از آحاد منفرد نیست، بلکه حتی در بدترین شرایط نیز از اشکال معینی از سازمانیابی خود بخودی و سوخت و ساز و آرایش تشکیلاتی برخوردار است. سازماندهی کمونیستی طبقه کارگر بدون برسمیت شناختن این اشکال، بسط و گسترش آنها امکان پذیر نیست. طبقه کارگر تحت هر شرایطی اعم از این که سازمانهای حزبی و غیر حزبی باشند یا خیر، یک مکانیسم درونی رهبری عملی و مستقیم خود را دارند که یک حزب کمونیستی باید در درجه اول متشکل کننده رهبران عملی کارگران باشد. امروزه یک نیروی عظیمی در درون طبقه کارگر در ایران وجود دارد که سازماندهی

۱۰

و فراهم کردن ظرفیت فعالیت آنان نیازمند یک حزب سیاسی کمونیستی است و این نیاز با تلاش مستمر و درگیر

مزد برابر برای زنان و مردان در ازاء کار مشابه!

شدن با فعالین داخل کشور میسر می‌گردد. از این رو این یک واقعیت است که باید حزب در داخل با بدنه وصل شود تا بتوان اهداف و راهکارهای موجود و لحظه به لحظه را اجرا کرد. تا زمانی که حزب نتواند با طبقه کارگر در داخل ارتباط داشته باشد، اعتراضات و اعتراضات کارگری نتیجه ای نخواهد داشت.

به امید پیروزی. به امید رهایی طبقه کارگر!

زنده باد آزادی، برابری، حکومت کارگری!

به امید که حزب کمونیست کارگری - حکمتیست چراغ روشنی برای هدایت طبقه کارگر در ایران باشد. پیشاپیش کنگره ۹ حزب را به تمام آزادی خواهان و طبقه کارگر تبریک می گویم.

۲۲ آبان ۱۳۹۸

به کنگره نهم حزب کمونیست کارگری - حکمتیست!

رفقا با درود و امید به کنگره ای موفق!

ما بعد از سالها فعالیت کمونیستی در داخل ایران برای اولین بار افتخار این را یافتیم که بعنوان نماینده کنگره نهم حزب حکمتیست انتخاب شویم. اما متأسفانه بدلیل فضای سرکوب و اختناق نمیتوانیم در کنگره شرکت کنیم و بدلیل ناامنی اینترنت هم نمیتوانیم در جریان مباحث و تصویب اسناد کنگره در فضای مجازی دخالت کنیم. عامل اصلی محرومیت خودمان را شرایط تحمیل شده جمهوری اسلامی میدانیم. اما ما بدلیل اعتمادی که به رهبری حزب و ازجمله نمایندگان منتخب حاضر در کنگره داریم احساس میکنیم در کنگره غایب نیستیم. رفقای رهبری و نمایندگان حاضر در کنگره سابقه درخشان از دفاع از منافع طبقه کارگر، دفاع از برابری حقوق زنان و محرومان جامعه دارند و قطعاً مباحث و اسناد کنگره برای نجات جامعه ایران از وجود فقر و نابرابری است که توسط سرمایه‌داران و حکومت حافظ آنها یعنی جمهوری اسلامی تحمیل شده است!

رفقا!

جامعه ایران به کمونیسم و به حزب نوع ما نیاز دارد! ما امیدواریم کنگره نهم حزبمان اسنادی را به تصویب برساند که موجب جلب اعتماد جنبش کارگری، جنبش زنان برابری طلب و جنبش دانشجویی و جوانان عاصی از جهنم جمهوری اسلامی باشد. حزب ما میتواند در تحولاتی که در جامعه در حال وقوع است نقش رهبری ایفا کند و کنگره نهم باید جهت‌گیریهایش در این راستا باشد! ما چشم به راه نتایج خوب از کنگره نهم هستیم و امیدواریم کنگره دهم را در ایران برگزار کنیم نه تنها ما بلکه هزاران نفر از رهبران و فعالین جنبشهای اجتماعی در کنگره حزبمان شرکت کنند.

به همه شما حضار در کنگر و همه نمایندگان درود میفرستیم و کنگره موفق را آرزو میکنیم.

نوید آزادی و ترانه آذری

۲۲ آبان ۱۳۹۸

به کنگره نهم حزب کمونیست کارگری - حکمتیست!

با درود به همه نمایندگان منتخب و مهمانان شرکت کنند در کنگره!

رفقا!

ما بدلیل شرایط اختناق و سرکوب در ایران امکان شرکت در کنگره حزبمان را نداشتیم و حتی بدلیل نا امنی که پلیس سایبری ایجاد کرده است نتوانستیم در فضای مجازی مانند سالهای گذشته از طریق شبکه اینترنت در تصویب اسناد کنگره شرکت و دخالت کنیم. به امید اینکه کنگره آتی حزب را در ایران برگزار کنیم که نه تنها من بلکه دهها رهبر و فعال کمونیست در عرصه های گوناگون اجتماعی بتوانند در کنگره حزبشان شرکت کنند. نکاتی دارم از اینطریق به عرض شما نمایندگان و حضار محترم در کنگره میرسانم.

اوضاع سیاسی در ایران: این یک باور عمومی است که وضعیت کنونی و ادامه حاکمیت رژیم اسلامی در ایران بشکل کنونی قابل دوام نیست! این باور که تحولات اساسی در راه است ناشی از اعتراضات اقشار مختلف از جمله کارگران، زنان و دانشجویان و جوانان به وضع موجود است.

اعتراض و مقاومت جنبشهای اجتماعی موجب عقب نشینی حاکمیت شده است!

آنچه که در ایران اتفاق افتاده است شکاف کامل بین حاکمیت سرمایه‌داری اسلامی و اقشار مختلف مردم است و تا حد زیادی توازن قوا بنفع مردم تغییر کرده است، قدرت سرکوب حاکمیت نزد توده های مردم شکسته شده است و مردم دیگر ترس وحشت سالهای گذشته را از سرکوبگری نیروهای رژیم اسلامی را ندارند. به همین دلیل همه اقشار مردم پی بردهاند جهت تحقق خواسته هایشان ناگزیر از اعتراض و مقاومت می باشند و این اعتراض ها و عدالت خواهیای آنها در همه اصناف و اقشار جامعه وجود دارد. بعد دیگر این اعتراضات وابسته بودن آنها به جریان خاص است. اکنون در هر حرکت اعتراضی که شکل میگیرد چندین رهبر و فعال شجاع، دلسوز و آگاه در میان جنبشهای اجتماعی حضور دارند که موجب شده مردم در انتظار فرمان یا دستور العمل خارج از صفوف خودشان نباشند و حرکات خودجوش است و در عین حال ریشه اعتراضها در اعماق جامعه است و به همین معنا امید بخش است.

در بطن اعتراضات خواستها و مطالبات مردم روشن است: فساد از طرف رژیم اسلامی سر تا پای جامعه را گرفته است، جامعه بر اساس نا عدالتی و تبعیض اداره میشود. طبقه کارگر همراه با اکثریت مردم ایران به زندگی زیر خط فقر اعتراض دارند، زنان به حجاب اسلامی، اجباری و بی حقوقی خود اعتراض دارند، دانشجویان و جوانان زیر بار قوانین اسلامی نمیروند. خواستههای اساسی همه جنبشهای اجتماعی عبارت از آزادی برابری و رفاه اجتماعی است. تحقق این خواستها در تقابل با کلیت حاکمیت اسلامی است، به همین دلیل جنبشهای اجتماعی مانند کارگران، زنان و دانشجویان امیدی به جناحهای

اصلاح طلب و اصولگرا ندارند و از آنها عبور کرده‌اند.

گفتم خواسته‌ها و مطالبات اساسی عبارت از: آزادی، برابری و رفاه اجتماعی است! تحقق این خواسته‌ها در توان و استراتژی اپوزیسیون راست و طرفدار سرمایه‌داران نیست در نتیجه اگر دست کشورهای آمریکا، اروپا و ارتجاع منطقه از دخالت در ایران کوتاه شود جریان‌ها راست از سلطنت طلب تا مجاهد و ناسیونالیست‌ها و قومپرستان مانند جناح‌های رژیم اسلامی شانس در آینده ایران نخواهند داشت و مردم ایران جریان‌ها وابسته را قبول نخواهند کرد.

بخشی از رسانه‌هایی که طرفدار رژیم چنچ از بالای سر مردم هستند مشغول این نوع تبلیغات هستند، اگر انقلاب از پائین توسط طبقه کارگر، زنان و دانشجویان شکل بگیرد خشونت و خون‌ریزی برپا می‌شود. آنها با این نوع تبلیغات می‌خواهند بگویند کارگران، زنان و مردم بتنگ آمده از دست بردن به قدرت سیاسی خودداری کنند و اگر به قدرت فکر نکنند معنیش ایجاد خشونت است. اما همه ما میدانیم این نوع تبلیغات وارونه است، رژیم اسلامی بیش از ۴۰ سال با خشونت و خونریزی به حاکمیت خود ادامه داده است معلوم است امروز که به بن بست رسیده است قدرت را دو دستی تحویل اکثریت مردم نمیدهد. قطعاً تنها قدرت اراده متحدانه کارگران، زنان و مردم متنفر از نابرابری میتوانند رژیم اسلامی را بزیر بکشند و بر ویرانه سیستم سرمایه‌داری، جامع‌های آزاد و برابر و با رفاه بنیاد نهند. به امید کنگره‌های موفق. زنده باد فردای آزاد و برابر در ایران!

ماریا تهرانی

آبان ۱۳۹۸

با سلام مجدد؛

ضمن شادباش پیشاپیش کنگره؛

با رفیق رحمان گفتگوی کوتاهی داشتم که حالا که شانس شرکت در کنگره را از دست داده‌ام، سپاسگزار می‌شوم، اگر مجال داشته باشید، پیام کوتاهی را که ذیلاً می‌فرستم، به آگاهی کنگره برسانید.

سپاس پیشاپیش

مصلح پیوار

با سلام و با شادباش‌های صمیمانه به همه‌ی رفقای شرکت‌کننده در کنگره؛

می‌خواهم یکبار دیگر روی جنبه‌ی فراقشوری مبارزه‌ی کارگری کمونیستی تأکید کنم.

در تاریخ جنبش ما، رهبران کمونیسم، درباره‌ی انترناسیونالیسم پرولتری، سنگ تمام گذاشته‌اند؛ اما در این عصرکه

آزادی کامل و بی‌قید و شرط شکل کارگران!

سرمایهداری اینچنین جهانی شده، انگار که ما، در حصارهای کشور و مرز، گیرافتاده‌ایم! در حالیکه سرکوبگری سرمایه، هیچ مرزی نمیشناسد!

نمونه های واضح این تعرضهای فرا مرزی سرکوبگران، نه تنها نیروهای سرکوبگر بورژوازی آن سر دنیا، از امریکا و روسیه گرفته تا کشورهای اروپائی، بلکه مزدوران دون پایه تر سرمایه، نظیر نیروهای ترکیه، عربستان، ایران و دنبالچه هایشان، علیه اعتراضات در ایران، عراق، لبنان، سوریه و حتی دورتر هم، هیچ مرزی جلودارشان نیست و به طور مؤثری هم سرکوب میکنند!

خوشبختانه، میبینیم که جنبش های اعتراضی و انقلابی و نظیر جنبش ما هم؛ از شیلی تا الجزایر، تا پاریس و بیروت و چندین شهر دیگر لبنان، تا بغداد و بصره و دیگر شهرهای عراق، تا آسیای مرکزی و تا هنگ کنگ، به میدان آمده اند و در میان شعارهایشان، خواسته های آشنای کمونیستی چشمگیر است. بنابراین، امکان پیوند فراکشوری، با دورنمای انترناسیونالیستی، به خصوص در میان کلانشهرها، در دسترس است؛ به خصوص، کلانشهرها که چگالی کارگری بالاتر و مجربتری دارند، امید میدهند که همین الان، این پیوند را میتوان عملی کرد!

از طرفی، گریزی هم نداریم! ما را در داخل مرزهایشان، با تمام قوای درون مرزی و فرامرزشان میکوبند و حتی در سالهای اخیر شکستهای هم به ما تحمیل کرده اند! بگذار ما هم، مرزهای ناسیونالیستیشان را درهم بشکنیم و برای یاری و همیاری با نیروهای جنبشهای نظیر خود، آستینها را بالا بزنیم! شاید بدیهی باشد که ما چه اندازه به اینچنین پیوند مبارزاتی فراکشوری نیازمندیم؛ اگر انترناسیونال پرولتری هدف بزرگتریست، این پیوند فراکشوری مبارزات کلانشهرها، هدفیست در دسترس که خون تازه ئی در رگهای جنبش هر کشور و هر کلانشهری که در پیوند قرارگیرد، به جریان خواهد انداخت.

زنده باد انترناسیونالیسم پرولتری، درهمبستگی مبارزاتی جنبشهای کارگری کمونیستی کلانشهرهای جهان!
به امید پیروزی!

نوامبر ۲۰۱۹

مصلح ریپوار

نامه شماره ۱ رئیس دفتر سیاسی حزب

نامه شماره ۱

از رئیس دفتر سیاسی حزب حکمتیست

به نمایندگان منتخب کنگره نهم و اعضای حزب حکمتیست

جهت اطلاع

نمایندگان و یا اعضای از حزب که در نظر دارند در کنگره نهم برای عضویت در کمیته مرکزی حزب حکمتیست خود را کاندید کنند، لازمست اطلاع داشته باشند روز دوشنبه ۲۵ نوامبر ۲۰۱۹ (روز بعد از کنگره) پلنوم کمیته مرکزی منتخب کنگره برگزار میشود. از این رفقا میخواهیم طوری برنامه سفر خود را تنظیم کنند که روز دوشنبه ۲۵ نوامبر در پلنوم کمیته مرکزی شرکت کنند. شرکت در اولین پلنوم بعد از کنگره و در راستای سازماندهی به موقع و سریع فعالیتهای حزب برای هر عضو کمیته مرکزی حائز اهمیت بسیار جدی است.

موفق باشید

رحمان حسین زاده

چهارم اکتبر ۲۰۱۹

کنگره نهم حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

۲ و ۳ آذر ۱۳۹۸

The 9th congress of Worker-communist Party of Iran – Hekmatist

23&24 November 2019

زنده باد سوسیالیسم!